

જિતે) ખોદાના માર્ગે લોકને - - -

કહે કે હું મુસલમાનોમાંથી છું. એનો પુત્ર : બા. ૨૫, ૨૬ થી ૩૦.

(અહીં કહેવાની જુદી જગ્યાએ થાય છે. જ્યારે કહે છે તો તે) જમ : અને.

તાબેહશી ભુદામણ) રહ બધાકણી કાવા પેદરો. (તો એનું પત્ર.)

એ જાણશે કે) તમારી અને જે ગાળુસળી ર-એ દુરાગતો દર્શાવે તે

એવો (નસ) થમ જશે કે જાણે કામ પામે વિવ હોય.

(પાગે ૨૪ કૃત્ત ૧૯)

ઈસલામ પ્રચારક

III

21-9-79

1923

ભાગ ૩ લા.

Reg No - 331

લખી કાળી પ્રગત કરનાર-સેવકગણી બાકુબર દલિરી
રેકાણી, ગાંધી ઝોણી, હુન્નર તોડ વિભાગ, રાજે દરો, મુરત.

સરત સીમાચરણો ચાલેલા પી "સુદર" પ્રીન્ડીંગ પ્રેસમાં

શા. વીકુલદાસ ટીકામણિ જાગુ.

હિન્દી સન ૧૩૪૮

ઈસ્લ સન ૧૩૫૩

પેદલી આવૃત્તિ

પ્રત ૨૦૦૦

મુરત હરિપરાના મુદ્રે લિદાયત રેલાવનારા મુસલમા
તરફથી. ભેટ

દોઝા.

હાફિઝા ! લીજે બચા હર કાફિરે ગદ્દારસે
 કેયાદસે, મકકારસે, અશારારસે, કુબ્જારસે
 ગુલશને ઈસ્લામે હિંદુસ્તાંમે શિર આંખે બહાર
 અઝ સરેનૌ લેહુલેહાવે અબ્રે ગૌહર બારસે
 ખિર્મને કુર્રો ઝલાલતપર ગિરે બકે ગઝબ
 સફલએ દુન્યાકો કરહે પાક અબ અશારારસે
 બુતપરસ્તિકો મિટા. તસલીમકો બર્બાદકર
 કુતકહે ગિર્જાએ અબ તૌહીદકી લલકારસે
 હિંદકે, યૂરપકે ગીદકે દુમ દબાતેહી શિરે
 સુસ્તફા, ઇસ્મત બબરસે ઉન્કી જબ તદ્વારસે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૦૬૫૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઇસ્લામી યુવાન

વિષય ૫૭:૫૪ -

મનામે ખોદાયે રહમાનો રહીમ.

હોવલ હાદી

શું સૂર્ય કળો પાપાણુ થતો હશે ?

હિંદુસ્તાનમાં જેટલાં જોવા જેરસમજ નવાં આવી હાલમાં હતા થયા છે તે જોયો એમ સને છે કે સનાતન હિંદુઓ, શીખો, પારસીઓ જેનો, ખ્રિસ્તીઓ, ખોળાઓ, અન્યને વિગેરે તો પોતપોતાના ધર્મો તજીને આપ સનાતનમાં દાખલ થશે પણ હુન્નામાં વરતી ચાળીસ કરોડની સંખ્યાવાળા, જુદા જુદા દેશોમાં જુદા જુદા સ્વતંત્ર રાજ્યો ધરાવનારા, યુરોપ અને અમેરિકા જેવા શ્રીમંત દેશોના જમીનનાં, દરિયાનાં અને હવાના સૈન્ય બળના માલિકોને પ્રજાવનારી ખિલાફત અને શહેનશાહત રાખનારા મુસલમાનોના એકત્ર અંગના એક વિભાગ હિંદુસ્તાનના સાત કરોડ મુસલમાનોને પણ અમે આપ નવાવી લેશું. જૂતા મુનશીરામના, કે જેઓએ સ્વામી શ્રદ્ધાનંદનું નવું રૂપ નારણી કીધું છે અને પંડિત મદનમોહન માલવિઆના પ્રતાપ હેઠળ હિંદુસ્તાન તો શું પણ મુસલમાનોના પવિત્ર સ્થળો મક્કા મદીના પર પણ આપ સમાજનો વાવટો કરવાવશું. (જુઓ સેવક સદીમ પ્રેસ લાહોરમાં છપાયેલા ઈંદ્રિનો નંબર ૨૫ બાબત ડીસેમ્બર ૧૯૧૨ અને ૫-૬-૨૭ના મદીના પત્રમાં ૮૫-૭-૨૭ નું પ્રેક્ષક રામદેવનું બાપણ). જે હાવા માટે એક નમૂનો વડોદરા શહેરથી “સક્ષી વિજય પ્રેસ”માં છપાઇ “શુદ્ધિવિભાગ” વડોદરા તરફથી જુલેદીન નં. ૧ને નામે પ્રગટ થયેલો મારા જેવામાં આવ્યો. તેમાં પ્રસિદ્ધ કરનારનું નામ માત્ર “અતુલવી” જાહેર કરવામાં આવ્યું છે. જેમાં પ્રથમ સવાલ “કોણ કાળે

મુસલમાન હિંદુ થઇ શકે કે નહિ હિંદુસ્તાનના સૌથી વધારે જૂતા, ઋષિ, મુનિ, આચાર્યો, ધર્મગ્રંથ પંડિતો ધરાવનારા, ચાર વેદ, ૭ સ્મૃતિ અદ્યાર પુરાણને તેઓના બાબક બાબ્યો સહિત સંભાળનારા, મજકર પુસ્તકોને તેઓના ખરા અર્થોમાં પ્રગટ કરતા સનાતન ધર્મીઓને તે નીચે લખેલા અપશબ્દો વડે વર્ણવે છે:- “હંમકા વગરના, બે બકાટ કરનારા, જેરસમજ, કોષ્ટી અને નોનારા, એવા અંતઃકરબવાળા કે જેનાં જાનનો પ્રકાશ બિલકુલ પડ્યો નથી, જે પાપવાત ઉપર વિશ્વાસ માત્રથી મોક્ષ માનાર પોતાના બાપદાદાના મત પંથને પોતાનો શુદ્ધ સાત્તન બનાદિ ધર્મ સમજનારા, જેઓમાં આટલું બધું અંધેર છે, જેઓમાં સન્ય કરતાની ધણી થોડામાંજ હિંમત છે, બયથી, મોહથી અને લોભથી પરધર્મ કરતા ચાલ્યા આવ્યા છે, તેઓના બાપ મદોનમત બની ખરાખોટાનું જાન હતા, ધર્મ જૈઝામાં એક બીજા નજરે જોનારા હતા, પોતાના કપડી જનારા હતા. હિંદુ ધર્મ ધર્મ સ્વીકારનારાઓ તરફ ખેદરસ રા હતા, જેઓએ હિંદુ નવાજ અને શકિતહીન કરી નાંખી. જેએ ચક્ર ચાલ્યા કરે છે, જેઓનો મુદંકલ ગયો છે, હિંદુ સમાજ આચાર્યોએજ હાણ્યું અ-

જોએ તેની પાતી સ્થિતિનું જ્ઞાન છે. સનાતન ધર્મ એવો કમળેર છે મીના માણીના માન છાંટા ઉડવાથી જાય છે. સનાતન ધર્મ એવો કે જે દિંદુઓ તેને વળગી રહેશે તો જોખાણ જવાનો. આજ સુધી કુંભચર્ચાની નિંદ્રાનાં જીનેલા કે નેત્રજનાને સમજતા નથી દર્શી રસ્તાજ્ય વાદીઓ બની માન એકતા પૂરી જવાના તાલ પામે પોતાનો રંગડો તાપ્યો છે. જ સુધી નામદ, નરમાલા, હીઠડા, મનના કમનશીળ હતા. જેનો જવાબ એવી ખેટી તોફામતોનું ખંડન અને મોના કિર્તિવાન બાપદાદાઓ અને ધર્મ જોરાનો ઉપર જે કલંક તેણે લગાડ્યાં છે તો જવાબ ઠાણ ધર્મ અભિજ્ઞાની સનાતન મી પોતાના પૂર્વજોની કિર્તિ અને માન જળવવાને જરૂર આપશે.

પશુ કું તો તેજ વાતોનો ઉત્તર વાળીશ કે જેઓનો સંપર્ક ઇસલામ સાથે છે. અનુભવી લખે છે કે ઇસલામી ધર્મ સ્થપાયને નામ તેરસો વર્ષ થયાં. જે ઉપરથી જણાય છે કે જાપનારને ખબર નથી કે મુસલમાનો મી ધર્મ કોને કહે છે. અથવા તો તે મેષને ખોટા અર્થ કરી પચ્છિત્તને ધોડા ને કે ખોટા માર્ગ તરફ દેખવાનારોઓનો પચાર છે. મુસલમાના, ચાહુદીઓ આ એકમતે માને છે કે દુન્યામાં ગુપ્ત જાતિમાં સૌથી પેદલાં હજરત (સ)ને અને તેઓની સ્ત્રી હુન્વા કીધાં અને તે ખોદાપાકના નખી અને ખલીશ હતા. તેઓની હજરત મોહમદ (મલ) સુધી થયું હ ગયા કે જેઓ ખોદાપાકના માઓ (વહીઓ) ફરિસ્તાઓ

મારફતે મેળવીને તે કુક્રો કે આશ. સંદેશો માણસોના જે જે ટોળાઓને વાડવાનો ખોદાપ કરમાન તેઓને મળતો ટોળાને પોદ્યાડતા. તે દરેકે દરેક પેગ માનવું અને દરેક જમાના વાળાઓને પોતાના પેગખરની તાબેદારી કરવી નામ ઇસલામી ધર્મ અને એવીરીતે મા અને તાબેદારી કરનારોઓનું જ નામ મુ છે. જેને માટે દલીલ કુઆન શરીફની ખુદી અ રજુ કરું છું:—“લોકો! અમે તમને (સખળાને) એકજ પુરુષ (આદમ) અને એકજ સ્ત્રી (હુન્વા)થી પેદાં કીધાં છે.”* (સરએ હોજોરાત રકૂઅ ર).* અને જો પેગખર! તમે તે વખતને વાદ કરો કે જ્યારે તમારા માત્રિકે ફરિસ્તાઓને કહ્યું કે જમીન પર મેશક કું (મારો) એક ખલીફે (નાએબ, પ્રતિનિધિ) બનાવનાર છું. (સરએ ખર રકૂઅ ૪). “મેશક અમે તમારા તરફ (આ મોહમદ (મલ) ! તેવીજ રીતે વહી મોકલી કે જેવીરીતે અમે નુહ (અલ.) પર અને તેઓની પછી ખીજ નખીયોપર વહી મોકલી (એટલે) ઈબ્રાહીમ, ઇસમાઇલ અને ઈસહાક અને યાકૂબ (અલ) અને તેઓની જોલાદ (માં થયલા નખીયો) અને હતા અને હાજીદ અને યુનુસ અને હુડાઇન અને મુસૈમાન (અલ) પર વહી મોકલી. અને વળી દાઉદને (તો એવીજ લખાવતી વહીયોનો એક સંમુહ) ઝખૂર અમે કીધો. અને એવીજ વહીયોવાળા ખીજ ફટલાક પેગખરો એવા છે કે જેઓનું વખૂન અમે તમારી આગળ કીધું. અને એવીજ વહીયોવાળા ખીજ ફટલાક પેગખર એવા અમે મોકલ્યા છે કે જેઓનું વખૂન અમે તમારી આગળ કીધું નથી. અને મુસા (અલ. તો એવા પેગખર હતા કે જેઓ)ની સાથે ખોદાપાકે વાણી સાથે

* મનુસ્મૃતિ અધ્યાય ૧લાના ૩૨મા પ્રોકમાં પણ એકજ મરદ અને એકજ ઓર તથા મનુષ્યોની પેદાશ લખેલી લખેલી છે.

તો કીધી. (અમે સઘળા) પેગંબરોને કે જેઓ
ખોદાની વહીયોના તાબેદારોને સ્વર્ગ કે જન-
ની) ખુશી સંભળાવનારા અને (વહીયોને નહીં
નનારાઓને નકર કે જહાનમથી) બીવડાવનારા
1, એટલાજ માટે (મોકલ્યા) કે તે પેગંબરો
આવ્યા) પછી કોઇપણ તરેહનું બહાનું
ની રૂબરૂ લોકોને બાકી રહી નહીં
જાય તે ખોદાપાક સર્વેપરી અને હિકમત
વાળો છે. (સુરએ નિસા રુકૂઅ ર૩).

“મુસલમાનો ! તમે ખોલો કે અમે તો
ખોદાપાક પર અને (વહીયોમાંથી) જે કંઈ
અમારા (રસુલ) પર ઉતારવામાં આવ્યું
(એટલે કુઆન) અને જે કંઈ ઈબ્રાહીમ અને
ઇસમાઇલ અને ઈમહાક અને યાકૂબ (અલ)
અને (તેઓની) એલાદ (માંના પેગંબરો)
પર ઉતારવામાં આવ્યું તે ઉપર અને મૂસા
અને હંસા અને (બીજા સઘળા) નબીયોને
જે કંઈ (ફરમાનો) તેઓના માલિક તરફથી
અર્પણ કરવામાં આવ્યા તે સઘળાપર ઇમાન
લાવ્યા. (ઇસલામી ધર્મના પેગંબરો તરફ
ગણવામાં) અમે એમાંથી એક પણ પેગંબરને
જુદો પાડતા નથી. અને (તેનું કારણ એ કે)
અમે તો તે (ખુદા)ના મુસલમાન (તાબેદાર
બંદા) છીએ.” (સુરએ બકર રુકૂઅ ૪૦).

મજહુર આલોના પરથી સાબેત થઇ ગયું
કે હઝરત આદમ (અલ)ના વખતથી એટલે
દુન્યામાં મનુષ્ય જાતિ પેદા થઇ સારથી આજ
સુધી જેટલા પેગંબરો થયા તેઓના એકજ
ધર્મ હતો. અને તેઓ સઘળાઓના માનનારા-
ઓનેજ મુસલમાન કહેવું અને કહેવડાવવું
જોઇએ. અને ઇસલામ એટલે ખોદાપાકની તાબે-
દારી કરવી અને પેગંબરો મારફતે ખોદાપાક જે
ધર્મ પોતાના બંદાઓ માટે મોકરર કરે તેજ
ઇસલામી ધર્મ છે. અલબત્ત દરેક જમાનામાં
પોતપોતાના પેગંબરના નામપર તેનું નામ

લોકોએ જુદું રાખ્યું હતું. હઝરત મુ-
(અલ)ના જમાનામાં તે ઈબ્રાહીમી,
મુસા (અલ)ના સમયમાં તે મૂસવી કે
હઝરત હંસા (અલ)ના વખતમાં તે
ખ્રિસ્તિ કે નસરાની અને હઝરત
(સલ)ના યુગથી તે કેયામત (પ્રલય
મોહમદી કે ઇસલામી ધર્મ કહે
છે અને કહેવાશે.

બીજી વાત એ સાબેત થઇ
ધર્મ કે ઇસલામ પહેલાં ઇસલ
બીજો કોઇ પણ જુદો ખોદાઇ થ
નહીં હતો. અને તેથી અનુભવીઓ
જે સાક્ષી રજુ કીધી હતી તે તદ્દન રહ
થઇ ગઇ. વળી એપણ સાબેત થઇ
જે ધર્મ આખા દુન્યામાં એવો હોય
ધર્મમાં કોઇપણ સાચા આકશી ધર્મ
આગેવાનને ખોદાપાકના પેગંબર માનવા
હોય તો તે માત્ર મસલામજ છે. કોઇપણ
ધર્મ પોતાના ધર્મ ચંદ્રથી બીજા સઘળા આકાશી
ધર્મના આગેવાને પર, પોતાના ધર્મના આગે-
વાન જેવું ઇમાન લાવવાનું એવી ખુદશા રીતે
સાબેત કરી શકતા નથી કે જેથી રીતે કુઆન
શરીફથી હું ઉપર સાબેત કરી ચુક્યા છું.

તે પછી અનુભવી લોકો છે કે
સ્થાનમાં ઇસલામી ધર્મના સ્થાપના
જંગલી લોકોમાં કરનામાં આવી. આહી
લોકોને જંગલી લોકો વખતથી
મતલબ મૂતિ પૂરકો હોય તો
ચોગ્ય છે. ખેશક સર્વશક્તિમાન,
સર્વ વસ્તુઓને પેદા કરનાર,
છોડી, કાષ્ટપાપાણી, પોતાના
નિર્જીવ આકૃતિઓને, ખોદા
જંગલીપણુંજ છે. પણ એ
અર્થ અબજુ અને દુન્યામાં
જુદી વિદ્યોથી અબજુના પ

મર્થ અનુભવી બેતો હોય તો તે પોતે
 તાત્કાલીક કેટલે દરજ્જે અનુભવ છે તે સાધ
 ઇત્યાવરો. બધા બાળકો છે કે પછી (શાસ્ત્રી)
 માટે કેટલી ઉંચ પ્રકારની કેળવણીની
 પામાં જરૂર છે. બધા ઇતિહાસ લખ-
 ખેતે માટે લખે છે કે ઇસલામ જે
 પામાં આણુ કરવામાં આવ્યો તે
 કાળ રચનામાં તેઓ એવા તો
 કે પોતાના મુકાબલામાં તેઓ
 ત કંઈ વિસાત ગણતા નહિ, જેનો
 તમાં પશુ તેઓના લખેલ સમય
 ત નામના કાળો મોજુદ છે અને
 અગ્રેષ્ઠ અને જર્મન ભાષામાં
 બાષાંતર પશુ થઈ ગયું છે
 યુતિવર્સિટીઓના અરખી કોસ-
 તે દાખેલ પશુ છે. રહી ગઈ બીજી વિદ્યા-
 ન તેને માટે ઇસલામી વિદ્યાનોના લખાણ
 કરતાં હું પરધર્મીઓનાં લખાણો રજૂ કરું
 છું. તે એવા પરધર્મીઓ કે જેઓને
 બધી વિદ્યાઓના માલેક હોઈ આખા જગતમાં
 તે વિદ્યાઓને ફેલાવવાને અને આખા જગતન.
 શિક્ષક હોવાનો ઇચ્છે છે.

મિસ ઝીની બિસેટ જે હિંદુસ્તાનની
 તાદિકલ સોસાયટીના આગેવાન છે અને
 હિંદુ તેજીને ઝોળખે છે તેણીએ
 ના કેટલાક “જંગલીઓના” જવાબમાં
 એણે અનુભવી જેવોજ ખોટો વાંધો
 માટે ઉઠાવ્યો હતો એક લખાણ
 છે તેમાંના કેટલાક ફકરા અહીં
 હજરત અલી (કર) જેઓ પેગંબર
 ના જમાઇ છે તેઓ જ્ઞાન (ઇલ્મ)-
 સેવા રીતે કરે છે કે જ્ઞાનચી મન
 છે અને તેનો મુખ્ય હેતુ સત્યતા
 (હકામ) તેનો માર્ગ દેખાડનાર છે
 તેને કબુલ રાખનારી છે, ખોટા-
 રજૂ કરનાર છે અને માણસના

શબ્દો તેને બહાર કરનારા છે.” “હવે
 અલી (કર)એ, ઇલ્મની જે ખૂબાદ પે.
 મોહમ્મદ સાહેબે (સલા) નાંખી હતી તેના
 (ઇલ્મની) એક લખ્ય હમારત ચણી તેમ
 કરી દીધી અને તે શિક્ષણનો પ્રસાર શરૂ
 જેણે સો વર્ષ સુધી અરબ દેશમાં
 પોતાના ભારે અજવાળાથી
 યુરોપને અકચડીત કરી દીધો. તેજ પ્રકારને
 મૂર્સ (મુસલમાન અરબ) લેકોએ રૂપેન સુધી
 પોંદ્યાવ્યો. અને (આખી) ખ્રિસ્તિ કુળ,
 આમાં ઇલ્મને બીજીવાર સજીવન કર્યો.
 માત્ર અરબ ઇસલામીઓએજ અરબ અને
 બગદાદમાં, ઇજીપ્ટ અને ડોનાની કોલોનેમાં
 ન્યુપ્લાટોનિક સાયન્સની અમૂલ્ય દોલતને
 સાચવીને યુરોપવાળાઓને તેઓના વપરાશ
 માટે સોંપી. કારણકે તે વખતના પાદરીઓ
 તેને નાસ્તિકતા (ઇલ્લાહ, ડેહરીયત) ગણીને
 તે તરફ (બારે) અજીવમો દેખાડતા હતા.”

‘એક ટોળું તો અરબસ્તાનમાં વિદ્યા
 મેળવવામાં મર્યું રહેતું અને બીજું ટોળું
 પૂર્વ અને પશ્ચિમમાં જયની શમશેર હાથમાં
 ધરી ઇસ્લામી મહાન સહેનશાહત કાયમ કરતું
 હતું. વિદ્યાર્થીઓ તો સાયન્સ અને ફલસફાનું
 જ્ઞાન સંપાદન કરવામાં લાગ્યા અને (બહાદુર)
 લડાયેલાઓએ સલતનત મેળવી. કારણકે હમેશ
 વિજયની શમશેર હેઠળજ જ્ઞાનનો દીવો બળ-
 તો રહે છે. તે ફતેહ કરનારાઓની પાછળ પાછળ
 સાયન્સ અને ફલસફા ચાલતા હતા. સૌથી
 પહેલાં આફ્રિકાના ઉત્તર વિભાગોમાં ઇસલામ-
 ના તામેદારો (અરબ) પોંદ્યા, અને પોતાનો
 વાવટો ફરકાવ્યો. સ્વારપછી આફ્રીકાથી
 રૂપેન (ઈંદુસ)માં આવ્યા અને હાં
 મૂર્સ બાદશાહતનો પાયો નાંખ્યો, વિશ્વવિ-
 દ્યાલયો (યુનિવર્સિટીઓ) નો પાયો નાંખ્યો
 અને યુરોપના દરેક ખુણાથી વિદ્યાર્થીઓ હાં
 એકઠા થવા લાગ્યા. તે વખત સુધી ખ્રિસ્તિ

માં સામન્સનું પગલું અપોહોન્નું ન હતું. મેટ્રી (ધર્મે ક્રીમિયા) નો હાથ પડે નો, જ્યોતિષ (ધર્મેનુમ કે રૂઝોની) અને સુત સાન્સ (ધર્મે હંદસા, મેથેમેટિક્સ) મટી પા હતા. નામાંકિત દિગવિજયી (ફોતેહ) લોકોએ ધર્મનો દાવો એવોતો સળગાવ્યો. આ યુરોપનો તે વખતનો ખ્રિસ્તિ આગવા ઇટાલીનો) પોપ સિલ્વિયસ્ટર ખીજો, પોતાના અરજીવાનીમાં કાહુઆની યુનિવર્સિટીમાં (અરખો પાસે) જ્યો.મેટ્રી (ઉકલીદસ કે જૂમિતિ) અને મેથેમેટિક્સ (હંદસા)નું શિક્ષણ લઈ રહ્યો હતો જે જોઇને અભાજી પાદરીઓના મનમાં ખીટ પેદા થઈ રહી હતી.”

“ખીજી છીનો યેકોશિયન, કો; ૧ યેકો-લશન, નોમિયલ થિઓરેમ પ્રથમ સોની કાવા. ફર્મિન સાથો પેહલાં એજ લોકોએ બનાવી, ગ્રહો (સિતગઓની ચાલનાર વિચાર કાધા અને તેઓના વિસ્તાર જાણે), તે તરફના મહાને: બાધવાની રહી અને ગાવન શાંખના પાયા ન ખ્યા, જુદા જુદા કળાઓની ખતી કરી શીખાડી અને હુન્નર બોલાવે તે અરજીની ઉત્તરિએ પોહચાડ્યા.” (હિલાલી પ્રેસ દિલ્હીમાં છપાયેલી ઉત્તરવત્તનખી પા. ૨૦). એનાથી વધારે વખાણ અરખોના ઇલમ માટે આ વાતમાં નવા પ્રખ્યાત ઇતિહાસ લખનાર અને દિલાસર સર ઝોન ફરે પોતાની “ધી કાન્દ્રિકટ બિટવીન સાયન્સ એન્ડ રિલિજિયન”માં વિસ્તાર સાથે લખ્યા છે. જર પડતાં અનુભવીઓના અનુભવ માટે તેમણે કોઈ વખતે ઇ. અ. તઆલા પ્રગટ કરીશ તેમજ મુબઇના મહાન જડજ મી. રાનાડેના બાપજીમાંથી, જે લખ્યો શહેરમાં ૧૭ મી હિંદુ સોસાયલ કોનફ્રન્સમાં તેઓએ આપ્યું હતું, તે ફકરાઓને નકલ કરીશ કે જેમાં હિંદુસ્તાનના ભારતવાસિઓને અરખોએ શું શું શીખાડ્યું તે બધું તેઓએ વર્ણવ્યું છે; અને અરખો અહીં આવે તે

પહેલાં અહીં ધર્મની કેવી પડતી દસા તે તેઓએ સામેત કરી દેખાડી છે. કે ન બચીજ! જોયું કે ઇસલામની સ્થાપના શિલ્સફોમાં કરવામાં આવી હતી કે આખી દુનીઆના શિક્ષકોના પશુ ઉર

ત્યારે હવે જે વખતે અર્થ : સ્તાનમાં આવ્યા તે વખતે બીલ, સંચાલ રિજેર જે અનર્થ જાતે હતી અને જેઓના તે લોકોએ સ્થાપના કાધી હતી એ બને દરજ્જે શાન.. બંડાર હતી તેજ એવાજ કોઇ ખ્યાત પરવર્મીના સામેત કરવું અનુભવીને માટે ફરજ મન્તેગર રહેશે. તેમજ તઓમાં બધા અને લોભ સિવાય ખીજી કંઈ રીતે તે પોતાનો ધર્મ ફેલાવ્યો તેની પશુ તદ્દલખી તેનાપર જરૂરી છે.

હિંદુસ્તાનમાં મુસલમાનોએ બધ, મોલ અને લોભ વડે હિંદુઓમાં ઇસલામ ફેલાવ્યો એના દાખલા પશુ રજુ કરવા અને તેપશુ હિંદુસ્તાનના બને પક્ષના માનિતા ઇતિહાસકારોના પ્રખ્યાત ઇતિહાસથી અનુભવીપર જરૂરી હતા. કેમકે ખાલી મહો કે કલમથી દાવો કરવો ફોકટ છે. હાલની સ્તિતિ આપણે જોઇએ છીએ કે હિંદુઓમાં પુરુષાને તો જવાહો એક ખીકણ પશુ અનુભવીએ જણાવેલી ત્રણ ગ કોઇ પશુ ચીજથી અથવા પોતાનો ધર્મ મરી જાય તોપણ ત્યારે તે વખતના આઠણો, ક્ષ પૂતોએ કેમ કરતાં તઓ હશે

ખરીવાત તો એજ છે કે જિંદગી તરફ ધ્યાન આપતાં આવ્યું કે બેશક હિંદુ ધર્મ કોઇ પશુ દહાડે મોક્ષ કે મુક્તિ

જ નથી. માણસ જાતે કે જાણે
 રી પાપ તે બધા કરેલાં જાણે હિંદુ
 તો ત્રેક પોપ માટે પુનર્જન્મ શીધા વગર
 નથી, ત્યારે પરિણામ એજ આપ્યો
 પાપ કરવાના બંધ થશે નહીં પૂનર્જન્મ
 નિહાર (નળત) થશે, એના કરતાં
 મન સ્વીકાર કરવો બેહતર છે કે
 મારી પણ છે અને પુનર્જન્મનું
 ૮ જેને એક તરતનો દાખલો
 રૂંધું.

આવંદ પ્રકાશ સાહેબ પરમહંસ
 તાંદ કોથેજ લાહોરના બી. એ. અને
 કોથેજ લાહોરના એલ. એમ. એસ.
 બો કાશ્મીરના સારસ્વત જાતના બ્રાહ્મણ
 ના છે. આર્યસમાજના આગેવાન પંડિત
 કશનજીના શિષ્ય છે. અને રાષ્ટ્રીયજી એમ
 ૮ ની આગાથી આજથી વરસો પેહલાથી જગ-
 તની મોહ માયા તજી જેઓ સાધુ બની ગયા
 છે. પંડિત હુંસરાજે જેઓને બેહરચના
 જિલ્લામાં શુદ્ધિવિભાગના એટલે મુસલમાનોને
 હિંદુ બનાવવાના કામમાં કામ કરનારાઓના
 આગેવાન બનાવીને મોકલ્યા હતા. જેઓ
 મોલાના અમદુલખારી સાહેબના હાથપર
 પડ્યા તોભા કરી એજ વર્ષના જુલાઈ માસ-
 ત્રલમાન થયા છે. અને જેઓનું નામ
 અહમદ રાખવામાં આવ્યું છે, તેઓએ
 ૧ ઇસ્લામી ધર્મ સ્વીકારવાના જે
 બી પ્રગટ કીધાં છે તેમાં એક કારણ
 કે “જ્યારે હું ભવિષ્યનો વિચાર
 ત્યારે પુનર્જન્મનો વિચાર આવ-
 ભવમાં જવાની વાતથી આજો
 માત્ર આ એકજ વાતે મને ઇ-
 એ કમકે માણસાઈ અવતારમાં
 તરણ પામતાં કીડા, મકોડા કે
 મનવાતું મને મંજુર ન હતું.”
 અને એક પંડિત સાહેબની

વાત વાદ આવે છે તે જોવી રીતે છે કે
 પંડિતજી પોતાના શિષ્યોને વેદાંત અને ઉ-
 નિષ્કર્ષ શીક્ષણ આપતા હતા તેમના શિષ્યે
 માંથી એક જણ શિક્ષણ સમાપ્ત કર્યા પ-
 સાધુ થઈ ગયો. એક વખતે તે પોતાના ર-
 મળવા આવ્યો ત્યારે પંડિતજીએ સવાલ
 કે મારી મુક્તિ કેવી રીતે થશે ? તે
 આપ્યો કે મુક્તિ તો થશે પણ થણુ. જન્મે
 પછી. હવે વિચાર કરવાની વાત છે કે જ્યારે
 આવા માની પંડિત અને તેના ગુરુને થણુ જન્મે
 લીધા પછી મુક્તિ મળે તો પછી એક સાધ-
 રણ માણસ તો શા હિસાબમાં ! જે મનુષ્ય
 અવતાર પછી હાથા થોડાજ બનવું પડે તો
 તે પહેલાં એવો સીધો માર્ગ શા માટે શોધ-
 વામાં ન આવે કે જેપર માંસવાથી માલિકની
 સેવામાં સહેલાઈથી પહોંચાય અને પોતાના
 પાછલા પાપોની મારી માંગી ખુદા અને તેના
 રસલ (સલ)ના ફરમાનો પર અમલ કરતાં
 આખેરતના દિવસે ખુદાની હજુરી મળે. મેં
 માત્ર થોડાજ દિવસમાં જે પ્રાપ્ત કર્યું છે તે
 એટલુંજ છે કે સત્યતાનું શીક્ષણ આપ-
 નાર અને કહેવા ઉપર અમલ કરનાર આ
 સમયે કોઈ ધર્મ હોય તો તે માત્ર ઇસ-
 લામ છે. ઇસલામમાં જે ખુબીઓ બેવામાં
 આવે છે તે પ્રિસ્તિ અને હિંદુ ધર્મમાં
 નથી. એમ તો હું થણું વરસોથી ઇસલામી
 ધર્મનું સિદ્ધાંત જોઈ તે ઉપર મોહિત
 પાછળથી મારી મજાથી નહીં પણ જાણવું
 બલામળથી હું શુદ્ધિનું કામ કરવા આવ્યો
 પણ હિંદુ ધર્મના સિદ્ધાંતો ઉપર જે થોડો
 થણો વિશ્વાસ હતો તે પણ આ કામમાં હાથ
 નાંખ્યા પછી ઉડી ગયો. કહેવા માટે તો હિંદુ
 ધર્મમાં બધું એ છે પણ કરવાને માટે નથી,
 આ મુખ્ય એટલે અસલ કારણ મુસલમાન
 થવાનું છે. સત્યતા, સ્વતંત્રતા અને ખરા
 આત્મિક શિક્ષણની હું શોધમાં હતો. લાંબા
 સમયની શોધબોળ પછી આ વાતો ઇસ્લામ-

બાળ મળી આવી એટલે કે તે તરફ વળી
ગયો. (ખિલાફત પત્ર શુક્રવાર તા. ૨૦-૭-૨૩
કાલમ ૨, ૩, ૪).

એ પછી અનુભવી લખે છે કે “કળાશુ-
પેહેલાં પણ ધર્મથી પતિત થયલા લોકો
મધ્ય શકતા હતા.” એમાં પતિત અને
પાવન કે શુદ્ધિના અર્થ વિચારવા લાયક છે.
પતિત ના અર્થ અપવિત્ર કે ઉતરેલાના
છે, અને પાવનના અર્થ પવિત્રના છે. (જુઓ
દલાલ કૃત શબ્દાર્થ સંક્રિષ્ટ પાનું ૨૧૭ અને
૨૫૩) પરંપરાને પોતાના ધર્મમાં લેવાના નથી.
જો તેણે લીધેલા અર્થો લેવાય તો સામિત
શરી કે આગલા ત્રણે યુગોના માતો આ
ધર્મ હરમાન તરફ ભેદરહીત હતા, અથવા
તેથી અજાણ હતા. અથવા જાણીએ છો
તેઓએ તે હરમાન તોડ્યો કે જેને અનુભવીએ
વેદથી નહી કાઢ્યા છે. કારણ કે જો એવાજ
કુદમ હોત તો તેઓ દેશવર્તેશ જમ પોતાની
આરીરિક અને આત્મિક જગતને જેમાં તેઓ
તમારા અને સનાતન ધર્મવાળાઓને એક
મતે અનુપમ હતા, જરૂર અદા કરતે; પણ તેઓએ
તેમ કાઢેલું, નહી કાઢ માતબર ઇતિહાસથી
સાબિત થાય છે અને નહી કાઢ માનીતા
ધર્મ મંથથી, મજબૂર ત્રણે વાતો ત્રણે યુગોના
સનાતન ધર્મના માનીતા અંગેરના માટે
મોલવું માત્ર આર્યસમાજીઓને માટે દયાનંદી
હરજ છે જે હમેશ તેવો જગતી લાવી સના-
તન ધર્મીઓના હૃદય ભેદ છે અને તેમ કરી
શકતા નથી. અને તેથી સાદ જણાય છે કે
દયાનંદી રહી મૂળજ તમે માતો મંત્રના શબ્દો
બહલી કાઢ્યા છે અથવા તો અર્થજ ખોટા
કાઢ્યા છે. જે એટલાજ ઉપરથી સિદ્ધ થાય
છે કે તમે આખો મંત્ર લખ્યો નથી તેમજ
અગવેદના કયા અધ્યાયમાં તે મંત્ર છે, સાય-
નાયાર્ય, ઉવેટ, અિષર્ કે અહિષર જેઓ
વેદના બાળકારો (તરસીર લખનારાઓ) છે

તેઓએ મજબૂર મંત્રના શા શા બાળ્ય
છે તે કંઈ લખ્યું નથી. તેમજ પોતે
પંથ આંગેવાન દયાનંદ સરસ્વતીજીએ તે
અર્થ કાઢ્યા છે તે પણ લખ્યું નથી.
એવી એ પાયા વાત મનાય કેમ?

રહી ગઈ અવિષ્ણ પુરાણ

જોને મટે દયાનંદજીનો કુદમ
સર્વ પુરાણ, સર્વ ઉપરાણ
સર્વ કપેલ કવિપત્ર મિથ્યા ગ્રન્થ
અંગમાં જગતીય છાપખાનામાં
છાપણું શુદ્ધતાની સત્યાર્થ પ્રકાશ
જોને ઉદ્ધૃતજીઓ પણ લખું છું
કુદમ તંત્ર પુરાણ સમ ઉપ પુરાણ...
સમ કરી આર જીવ દાય ” (લાહોરમાં
બંદ છાપખાનામાં ૧૯૫૪માં છપાયેલા
સત્યાર્થ પ્રકાશનું પાનું ૯૦ સમુદ્દેશ ૩) ત્ય
આર્યસમાજીઓ તો આ દલીલ પ્રમાણે આત
શકતા નથી કેમકે મિથ્યા અર્થની દલીલ પણ
નકામી હોય છે. રહ્યા સનાતનીઓ તો તે લોક
કહેશે કે જો મજબૂર પુરાણમાં મજબૂર લખાણ
હોય તો પેહલાં એ વાન જાણીની જરૂર છે
કે એ અિષ્ણ દેશ કયાં હતો અને ત્યાંના લોકો
કયા ધર્મને માનનારા હતા. કેમકે ફક્ત
“મજેબ” શબ્દથી હિંદુ ધર્મ નહિ

બીજા ધર્મના લોકો એવો અર્થ આ
જાણેત કરી શકતો નથી. કારણ કે
સરસ્વતીજી તો ૧૮૭૫ માં છપયલા ૨
પ્રકાશમાં લખે છે કે “મજેબ” એ
અર્થવાળો શબ્દ નથી પણ જે લો
શબ્દોનો ઉચ્ચાર સારી પેઠે થઈ
તેઓનું નામ “મજેબ” પાડવ
છે. ત્યારે અનુભવીના લખાણથી
લના અર્થ સાદ જણાઈ આવ
અર્થે અિષ્ણ દેશમાં એવા
સંસ્કૃત શબ્દોના ખરા ઉચ્ચાર
હતા તેઓના ઉચ્ચારને સં
પેઠે શુદ્ધ ઉચ્ચાર કરનારા

કયું કયસી કહી"? એવી યોદી બેપાયા સનાતન ધર્મીઓ અને મુસલમાનીઓ આચંદા રજુ નહીં કરવાની અનુભવીને લાગમણ છે.

(કવિતા)

પદ્માન કિરે દાય રેલતા હય
મેં હે આર એકા હય ખારમે

લખે છે કે "શુદ્ધ સનાતન હિંદુ જ્ઞાની અમેદ દિવાલો ઢોંગ ધતુરા ને જુડાણુનાં કટાયલાં હથિયારોથી તૂટી શકશે નહીં." શુદ્ધ સનાતન ધર્મ" દુનીઆમાં કયા ધર્મને અનુભવી છે તે કંઈ સમજાય નહીં, કારણ કે સ્તાનમાં વામમાર્ગ, નવીન વેદાંત, ભસ્મ, ભૂ, તિલક, વૈષ્ણવમત, મૂર્તિપૂજા, પંચાયતન,

જા, ગયાશ્રાદ્ધ, જમનાથનિય, કાલિયાકન્ય કામનાથ, રામેશ્વર, દ્વારિકા જવાલામુખી, હર-હાર બદરી નારાયણ, ગઘાસ્નાન, નામસ્મરણ, ગૃહમહાત્મ્ય, અષ્ટાદશાપુરાણ, શિવપુરાણ, ભાગવત, સુર્માદિગૃહપૂજા, મરણ પછીના ફાન, એકા દશાદિ વ્રતદાન, મારન મોહન ઉચાટન વામ માર્ગ, શિવમત, શાકત વૈષ્ણવમત, કબીર પંથ, નવ પંથ, દાદુપંથ, રામસ્નેહપંથ, ગોસ્વામી રામીનારાયણમત, મધવ લિંગાયત બ્રહ્મ

આર્યના સમાજ, તન્ત્ર, બ્રહ્મચારી,

ચારવાક, બૌદ્ધ, સંતમંત્રી, રસાદાદી

પંથો, હિંદુ જાતનાં ટેકાયાં, હિંદુ

ધર્મગ્રંથો, હિંદુ ધર્મ સંસ્કારો

પને ત્યાંના સધળા બ્રાહ્મણ આગે

જોનાની આગાધર ચાલનારાઓને

તીજીએ પોતાના સ્વમાર્થ પ્રકા-

શ અને ખારમા સમુલ્લાસમાં

કોડા, હઠનારા પંતગીઆ, પોપો

દેનારા, કમ, પાખંડ મતવાળા

પાંડનાપુરા, અબણ, ખાધમાં

અધર્મીઓ, સુસ્ત, ભટ્ટિ-

ચારાના ટકુ, કુંભારના ગણેશ, નીચ, બિખારી

ખોરણ, આખી દુન્યાનાં અગ્રાન, જુડાણુ, દગો

૪૮૦ ફેલાવનારા, ભંગવાડ, ભાટચારણો, ખુશ

મતિઆ, ગપ્પી, ભાંગપીને તેની લેહેરમાં

વગરનો બકવો કરનારા, પાગલ, પેસો, છ

નારા (શ્રીમદ્ લક્ષ્મણવતના રચનારને)

જુડકડ, જુડો, બેશરમ, આંધળો બીડે ગયા

હતો, તેને જાનનારા, સાંભળનારાઓની જાહે-

રતી અને મનની આખી કુટ્ટી ગયતી છે. તેઓ

માણસો નથી, પુરાણોનાં રચનારાઓ

દુનીઆમાં પેદા થતાંજ ગર્ભસ્તાનમાંજ કેમ

નહીં નાશ પામ્યા, દયાહિન, કસાદ્યો,

અધિકારો (ગુરૂ નાનક માટે)

અબણ એકાંતી સમે પડિને બની ગયા,

અબણુ દગા, માન મેળવવા માટે કંઈ દગો

કરતા પણ તેઓએ કીધો હશે. (કમ્પીરદાર

માટે)એના પાપ કોણ હતો તેની ખબર નથી,

કોઈ વણકરે ઉછેરેલો, પડિનોએ તેને બણુ-

વેશે નહીં માટેજ મનમાં આવે તેવી ભાષા

બતાવી નીચ લોકોને ફાસલાવવા લાગ્યો, અ-

બણ તેની જળમાં ભેરવાયા. (જૈનોને માટે)

નાસ્તિકો, અગાનીઓ, કુમાડનારા, ધર્મધ,

જકકી, સખત હૃદયવાળા, મટકેલા, દેવી,

જુડું બોલનારા દુનીઆમાં ખીજ કાઢ નર્મ,

અટેખાઈ કરનારા, ભાટચારણોના મોઢાભાઈ,

ગાનના શત્રુઓ, મૂર્તિપૂજને ચાલુ કરનારા,

પાખંડીઓના મૂળ, હિંદુઓના ધર્મે અથોને

માટે ત્રીજ સમુલ્લાસમાં એક મોટી લીરટ

ધર્મગ્રંથોની આપીને લખે છે કે તે બધા

જલમ્રંથ એટલે જુડા, બનાવટી અને ઘોડા

દેનારા છે. કહો અનુભવી આ કયાનંદી હથિ-

ચારોથી હિંદુધર્મનાં કિલ્લાની અમેદ દિવાલો

જો તૂટી નહીં હોત તો તમારી આર્ય સમાજ-

ની સ્થાપના આજે કેમ કરતાં થતે, તેમજ

શુદ્ધ સનાતન ધર્મનાં એટલે દયાનંદજીના

માનવા પ્રમાણે લગભગ પાંચહજાર વર્ષથી

(જુઓ સ્વમાર્થ પ્રકાશ પાનું ૩૬૫, ૩૭૨,

૪૩૭) અને તેઓના અંગેના સેવા કોષમાં
 ની કુલસીયાને આપી સુસાદિર માનું ૧૧૨
 લખ્યા પ્રમાણે આગીક હજાર વર્ષથી અને
 "૫ ધર્મપાલક બી. એ. કૃત તરફે પ્રસા-
 પાના ૬૬ પ્રમાણે આપી વર્ષથી આજુ
 ના કિલ્લાની અંગે દિવાલો જે
 ની અંગણના લખ્યા મુજબના અથવા કોઈ
 ખીણ તરફના કથિમાજાથી તોડવાની જરૂર
 નહીં હોત તો કથાનંદજીને અને તેઓના સેવા-
 નાને આયસમાજ તેના મુકાબલામાં કાઢસની
 અને તે ધર્મને આવીરીતે વર્ણવવાની શી
 જરૂર હતી !

પણ અનુભવીની મતલબ શુદ્ધ સનાતન
 હિંદુ ધર્મથી જે આયસમાજ હોય તો બધા
 અક્ષરોસ અને ખરી દરગીની સાથે અનુભવીને
 નવો અનુભવ મારે કરાવવો પડશે કે પોતે
 આયસમાજના પ્રખ્યાત ગણ્યતા પઠિતા,
 ધર્મોપદેશકો અને આગેવાનોએ તેના કિલ્લાની
 અંગે દિવાલો ભાંગી તેને એવો તો ખંદિ-
 ઝોર કરી શક્યો છે કે જે માણસને તેની
 તદ્દમ ખખર નહીં હશે તેજ એવી ખાઇમાં
 જઈ પડશે. એ લખાણ શરૂ કરવા પહેલાં એ
 લખાણો કેના છે તેની પીછાન વાંચક વર્ગને
 કરાવવાની જરૂર છે જેથી તેઓ ભણીને
 કે આયસમાજમાં તે સાહેબો કેટલા મોટા
 દબાવના બધાય છે:—(૧) મહાપય ધર્મપા-
 લક બી. એ. આયસ ધર્મ સભાના સેક્રેટરી
 હતા. (જુઓ ઈક્રિ ચોપાનિયું મે અને જુન
 ૧૯૦૬નું પા. ૩૦૬) મુનશી રામજી જેને
 હાલમાં હોમ સ્વામી મહાનંદ સન્માસીને
 નામે ઓળખે છે, જેમકે તે પોતે પોતાના
 કક્ષતમાં લખે છે. (જુઓ કુલસીયાને આપી
 સુસાદિરની પ્રસ્તાવના પા. ૨). (૩) ડાક્ટર
 નિરંજન ભટ્ટારકાજી, શેરકુલ કાંચડીના ડાક-
 ટર, પાંડી ઈન્ડિયન સભા અને આયસ ધર્મ
 સભાના આગેવાન. (જુઓ મહાનંદના માસિકી

કેલેન્ડર ક્વો પત્ર. સપ્ત ધર્મ પ્રય
 બહુધર તા. ૩૧ માર્ચ ૧૯૦૫). (૪)
 જમદગ્ન્ય પ્રહાદ વર્મા, બ્રહ્મદેશના આય
 દેસક (જુઓ ૧૯૦૬ માં છપાયેલી તે
 પોતાની એવડી તેજીએ આયસ
 ડાઇટસ પેન). (૫) મેહતા રામા
 રના પ્રખ્યાત અને જૂના આ
 વિક્રમ સન ૧૯૫૪માં છપાઈ
 પ્રકાશના ભાષાંતર કર્તા (મુનશી) ન
 કાલેજ લાહોરના આગેવાન (જુ
 ઉર્ડુ સ્વત્વાર્થ પ્રકાશનો ડાઇટલ પેન
 પઠિત રામજીજીવત ચોધરી બી. એ.
 લાહોર, આયસ પ્રતિનિધિ સભા પંચખના પ્ર
 (જુઓ કાદિમાનનો આયસ ખખર પત્ર ૨
 ચિંતક તા. ૮ સેપ્ટેમ્બર ૧૯૦૬). (૭) પ
 કોટામલ, આયસ સમાજના ભણીતા પ્રેસ
 (જુઓ આયસ ગેઝિટ ૧૪ જાનેવારી ૧૯૦

આયસ સમાજમાં શું શું રહેલું છે,
 માટે મહાપય ધર્મપાલક લખે છે:—
 સમાજમાં મુવક બોલી રહેલું છે. તે આ,
 માટે કે કેટલાક નીચ જાતના સ્વાર્થી, પ્રખ
 હુંબનારા, માનના મોહિત અને મોટાઇને
 જીવ બર્ષણ કરનારા મજીસોએ હોઈ વ
 ડાવનારા કચાઇ અને ખાટકીઓની પે
 ધારવાળી તલવારી અને તીજી ખંજરા હા
 ભમ પોતાના શરમ ભરેલા, ચિકારને લા
 એટલુંજ નહીં પણ જાનતને પાત્ર કે
 આયસમાજની ધુળધાણી કરી નાખ
 જીવ નહીં પણ તેઓએ પોતાના
 હમેશને માટે ચિકાર (લચનત)ની કાં
 લીધી. જાઓ એવા જલ્લાદિથી વાત
 જુઓ કે જેઓ મથાથી પગ સુધી
 (બેચેતી)ના દરીઆમાં ગર્કાવ થા
 (સુકાશિશતે ધર્મપાલ પા. ૪૮૮
 મુદ્દિની અશુદ્ધિ સપ્ટેમ્બર ૧૯૦૧
 અશુદ્ધિ મતાએ આ પ્રેસમાં છે

ને મમકુર સમાજનો અનુભવ નહીં હોય
 ૧. શુદ્ધ અર્થશાસ્ત્રોએ અને ગુદ્ધ યવાની
 રાખનારાઓએ આર્થ સમાજના આર્થ-
 જીવન જીવન વિષયપર આપેલા જીવન
 એવાને વારંવાર વાંચી પોતાના અને
 ના અને તેમાં શામેલ મનારા-
 માટે ગુપ્ત વિચાર કરવો જોઈએ.
 સમજી શકાશેની નજર દર્શાવે
 પરિણામ ઉપરજ હોય છે.

૧. સુનક્ષી રામજી અથવા સ્વામી અદા-
 ઉપલેખા ચિતાર જરા જીવન અંગેમાં
 ૨ છે તેને જરા વિચારની નજરે બહુજ
 જીવે જોશે. જીવનક વાંચી જશે નહીં-
 રી પાસે દર અઠવાડિને એકાદ એવો ૫૫
 ૧ આર્થ સમાજ તરફથી) જરૂર આવે છે
 તેમાં એકાદ આર્થ સમાજના અધિકારી
 ૧૧ મહાસદના અમુક દુરાચારો લખી
 ઉપર ચિત્રકારો (અન્યતો)ના વરસાદ
 ૧૧૧વામાં આવેલો હોય છે. હું એટલું તો
 હું હું કે અતિશયોક્તિવાળા (અભાસિગ
 ૧૨) લખાણમાં કંઈપણ સાચું તો જરૂર
 છે. આર્થ સમાજ માટે એક એવો
 ત હોતો કે આ પત્રમાં એકાદ નોટ લખ-
 ૧ આર્થસમાજોએ ખીને પોતાના બગડતા
 માને સંભાળી લેતા હતા. આજે તો જરૂર
 કોતવાલને દડે છે અને સંકેતો તેના
 ઉપા થાય છે. આર્થ સમાજની
 ૧૩ દેશમાં ખરા દિલથી (કોઈવાનની
 સૂચના કરવાથી કાપદાને ઠેકાણે નુક-
 ૧ હવે છે.” કેમ કાહેળે! હવે તો
 જરૂર સમાજના આજેવાનોની હાલતો
 થો. બ્યારે આજેવાનોજ એવા છે
 મીઠાઓની હાલતનું પૂછવું જ શું.

૧૨ ચીરજીવણ, લેમ પાસ મહા-
 ૧ કરતાં પોતાનો અભિપ્રાય

જણાવે છે:—“આર્થ સમાજમાં અધિકારીને
 દાખલ કરવામાં આવે છે. જે માણસને જોઈએ
 તે તેણે પોતાના તાબેદાર બનાવી લે
 ઈ. ૧૯૦૬ પા. ૩૫૫). મમકુર ડા. ૨
 પત્ની સોમચંદી બાઈ પોતાના બધી
 પોતાનો અભિપ્રાય મહાપ્રથમ ધરમ
 એવી રીતે જાહેર કરે છે કે “ત વાડા
 દેનાર અને બેઠમાન છે તેવાજ તમે પણ છો
 કારણકે એવા (દુણ) ને તમે (પોતાના જખા-
 લોમાં) ધાર્મિક અને સત્યને માટે ચોકાર કર-
 નારા ત્રિજેરે લખી બહુજ અનર્થ કીધો છે.”
 પછી પોતે આર્થ સમાજને માટે પોતાને
 અભિપ્રાય જાહેર કરે છે કે “મને જરૂર નથી
 કે હું આર્થજીવનના તે શરમ ભરેલા દુરા-
 ચારો અને મહાગંદાં કામોને લખી આ પાના-
 ઓને ગંદા બનાવું.” ઇ. ૧૯૦૬
 પા. ૩૬૫) (જીવે શુદ્ધિની અશુદ્ધિ પા.
 ૨૧-૩૩-૩૪).

આર્થ જગંદાં પ્રસાદ લખે છે કે “પણ
 દલગીરી સાથે જણાવવું પડે છે કે પંદર સોળ
 વર્ષના અનુભવ પછી માત્ર એટલીજ વાત
 મને જણાઈ કે આર્થસમાજના મેંબરો માટે
 જે મારા (જરા) વિચારો હતા તે આરી
 કલ્પનાઓ હતી. એટલુંજ નહીં પણ સંપૂર્ણ
 કારણોને લીધે મને લાચાર થઈ માનવું પડ્યું
 કે બીજા પશોવાળા પોતાના પંચતી ખોટી
 તરફદારી કરવાની જે ઉંડી ખાતમાં પડી
 ચુકેલા છે, તે ખાઈથી મમકુર મેંબરો પણ
 બાહેર નથી.” પછી બીજે ઠેકાણે લખે છે.
 “વાંચકા! મને આર્થસમાજો માટે પોતાના
 આચારો વિચારો બદલવા પડ્યા અને મને
 હવે જણાઈ આવ્યું કે ફક્ત આર્થસમાજના
 મેંબરોજ નહીં પણ તેના મોટા મોટા વિદ્વાનો,
 પંડિતો, ઉપદેશકો, લેકચરારો અને લીડરોમાં
 પણ બધા, લગભગ ૮૦ ટકા એવા લોકો
 મોજાદ છે, જેઓ જીવે છે, બીજાઓની

નુકસાની કરવામાં જરાએ શકાતા નથી, પચાસી પડતું, હાથ, ઈગરકો તો ધમધોઢાર તેઓમાં ચાલુ છે, વ્યભિચારથી પણ તેઓ એલા નથી તેઓનાં નામો જો પ્રચટ કરવામાં આવે તો વાંચકો નવાઈ પામી આ ચોપડીને 'મે તેઓ Mysteries of Arya Samaj' (જે આર્ય સમાજ) ધારણે પણ એટલું કહી દેવું તો ધર્મજી જરૂર જણાવ છે કે આર્યસમાજના લીડરો, ઉદ્દેશકો અને સ્વ-ચાલિઓ વિગેરેનાં કામો, જેવીરીતે વખતો વખત સાંભળવામાં આવે છે, એવાં તો નાલ-ચક અને સામાજિક સદાચરણોને ત્રિફલ હોય છે કે તેઓનો વિચાર આવતાં હૃદયમાં કંપારી છુટે છે. અને મનમાં વિચાર પેદા થાય છે કે જે સૌસાધીએ આપ્યા દેહને ચાલવા આપ્યા સંસારને સુધારવાનું ખીકું ઝડપું છે, શું તેના આગેવાનો એવાજ હોવા જોઈએ કે? (જુઓ તોહરજે આર્યસમાજ પા. ૩-૪-૫) અહીં હાહા! બાણજીએ ઉપર લખેલા અને હવે પછી લખાશે તે બધા લખાણોનો તો જાણે સંપૂર્ણ ખોલામોજ લખી દીધો. એમ જતાં જો જરૂર પડશે તો એ બાબત પૂરેપૂરા ખોલાસા સાથે "આર્ય સમાજકી ચાયસ્તગિ (સદાચરણ) અને ભટ, ગળન (પચાસી પડતું)" એવા મથાળાવાળું પંક્તિજી મજકુરતું જો લાંબું લખાણ છે તે ચોપડીના આકારમાં ઇ. અ. તઆલા પ્રગટ કરીશ.

મહેતા રાધાકિશન લખે છે કે:—(આર્ય સમાજની જોઈએ જેવી ઉન્નતિ થતી નથી.) તેવું કારણ એ છે કે આર્યસમાજ પોતાના ધર્મ શ્રેયો અને સમાજના નિયમો પ્રમાણે ખીલકુલ ચાલતી નથી. આર્યસમાજની સ્થાપના થઈ બાર પછી લાંબા વખત સુધી તો (તેને) બોદેશમાં (ખીજા ધર્મો અને પંથોના) ખબર જણવાની (અને પોતીકા પંથ કે ધર્મના) મંડન કરવાનો માત્ર શોખ હતો. ઘણા, વર્ષો (ધર્મ

હજી) સુધી તેઓએ પોતાની જિંદગીને બનાવવા તરફ ધ્યાન દીધું નથી. સમાજના મેંબરોમાં સનાતનુ લિટ્ટેપર શીખવાનો શીખાડવાનો લક્ષ્યોજ થાં છે. પ્રચાર (ધર્મનો ફેલાવો કરવા) રતું છે કે મેંબરો સામાજિક લિટ્ટે વાદિયાર થાય પણ ધણી દલ કે (આર્ય) સમાજના મેંબરો ચરથી બિલકુલ થોડા વાકફ છે. સમાજનો કામદો છે કે તે એ પોતાનામાં ઓખેદારો બનાવે. મોક્ષિયલ (સંસારી) મરતબામાં માન એવા માણસો ધણીખરી વખતે સા ચલગતના હોતા નથી (તેથી) તેઓન ખીની છાપ સામાજિક પ્રચાર અને તેન (મજલિસે ઇન્નેઝાબીયાને ફેલાવવામાં મે.ટી ઝેરી અક્ષર ધરાવે છે." (આ બનો ઇનિહાસ ૧૯૦૩માં છપાયલ ૮૪-૮૫).

પંક્તિ રામભુજલ ચોધરી, ૨ જીઓ એક ખીજા સાથે ફેરીરીતે માટે લખે છે "જો એ (આર્ય) સમાજમાં હોય તો મને (સુધી) શાં કાર્ય દીએ અથવા તો ઝેર ખત નાંખે" (કાદિયાનના શુભચિંતક ૫ ધાંધેલો પોતાનો પત્ર તા. ૮-૬-૧ ચોધરીજી! આર્યસમાજીઓ સવાર પ્રાર્થનામાં પોતાને માટે ચક્રવર્તી ચરથી માંજે છે, (જુઓ દયાનંદ ચોપડી આર્યા લિવિનય), નથી તે અગાઉ એ હાલત છે એને તેઓ આવી કરડી ન મળે તો હિંદુસ્તાનના પરધ પથોવાળાઓ સાથે કેણું વર્તે. પરમેશ્વર અતરયામી જાણુનાર) છે, એટલા

તો નથી અને ઇ. અ. લખાયા આપસે

દિન કેટલેક સહેલ આપસમાંના
વીરિતે ગાય છે કે “હું હાથ સાથે
” એ મનુષ્યહારી (મરુખ ખેર)
માએ, (આર્થસમાજની) કોલેજ
અને તેનો દાવ ફાવી નય તો
માં ફાંસીએ લટકાવી કાઢે” (ભુએ)

તા ૧૪-૧-૧૯૦૪) અને રામ!
અર્થ મહાત્માએ ને પોતાના સમા-
જી પાટીપર આવો ભુલમ યુગ્મરવાને
તત્પર રહે છે ત્યારે તે આખી સમાજ
માં સાથે કેવીરીતે વર્તતી હશે અને
તે વર્તશે તે દરેક શાસ્ત્ર માણસે પોતે
લેવું જોઈએ.

વે એક વાત રહી ગઈ તે એ કે આર્થ
એ વેદોના અને સ્મૃતિઓના તેજ અર્થ
માં માને છે જે દયાનંદ સરસ્વતીએ કીધા
સનાતન ધર્મના આગેવાનોના અર્થ કે
૧૩૦૦ મિલકુલ માનતા નથી. પણ તે
જાણ્ય કેવા શુદ્ધ ભક્તિ છે તેને માટે
જગદંબાપ્રસાદ આર્થે ઉપદેશકે “વેદોપર
દુનઝડી”ના મથાળાવાળું જે લખાણ
છે તેને તો વખત આવતાં ઇ. અ.
પ્રગટ કરીશ પણ હાલમાં એ બાબત
ઉપદેશકના માત્ર એ ચાર ફરજ
ખાતે દેખાડું છું કે જે આગેવાનના
ની હાલત છે તેની રચેલી ચોપડી-
વાળું દુન્યા અમે આપેરત (પરસાક)
મથ ભરેલું છે. તેઓ લખે છે કે
મધિષ્ઠાતા મહાત્મા મુનશીરામ-
કેલ હેરાન છે. જેથી રીતે કે
પિંક મેળાવકામાં તેઓ સ્વામી
રવા લાગ્યા કે ગૌરકુલના
મિત્ર પણ સત્યાર્થ પ્રકાશમાં
૧૯૬૦એ અર્થસમાજ ભાગ

૧ પા. ૧૬ અને ૬૩). માસ્ટર આત્મારામજી
એઓ આર્થ સમાજની મહાત્મા પાટીપર
આગેવાન છે તેઓએ કાંગડીના હેડપટિલને
કાંઈ કે “સ્વામી (દયાનંદ સરસ્વતી),
ભાગ્ય (વેદોની તક્સીર) (માત્ર) અર્થસમાજ
લાગીને ફાંસીમાં લેવા માટેના છે.”
આર્થ પત્ર હિતકારી ૨૪-૧૧-૧૯૦૫ પા. ૫
કોલમ ૨).

કહો અમુલવી! આર્થસમાજના ક્રિસ્લાની
અનેદ દીવાલો પણ આર્થ સમાજના આગે-
વાનોએજ ભાંગી પાડી, હવે પરધર્મી કયા
શુદ્ધ ધર્મને સ્વીકારે તે પ્રગટ કરશે કે?

પછી અમુલવી લખે છે કે “પ્રમાણોથી
સાર માલમ પડે છે કે શુદ્ધિ એ લાંબા વખ-
તથી સ્થાપત્ર આવેલો રિવાજ છે.” એ પ્રમાણો
કે હલીશે જે અમુલવીએ રજુ કીધી છે તેની
હાલત કેવી થોપાયા છે તેને માટે ખોલાસો
તો હું નકલ કરી ચુક્યો. હવે સવાલ એ છે
કે જે એમજ હોત તો શાઓ અને સ્મૃતિ-
ઓમાં તેને માટે ખોલાસો જરૂર હોત કે
પરધર્મીઓને જ્યારે હિંદુ ધર્મમાં લેવામાં
આવે ત્યારે અમુક સંસ્કારો અને વિધિઓ
કરવી જોઈએ અને સૈધી મુખ્ય વાત તો એકે
તેને હિંદુ ધર્મના ચાર વર્ણાશ્રમ બ્રાહ્મણ,
ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર એ ચાર જાતિઓમાંથી
કઈ જાતિમાં દાખલ કરવા જોઈએ. કારણ કે
મનુસ્મૃતિ જે સનાતનધર્મીઓ અને આર્થસ-
માજીઓમાં એકમતે મનાયેલી છે તેમાં તો
પાંચમે વર્ણાશ્રમ કે જાતિ દીધી નથી જ્યાં
તેમાં દાખલ કરી શકાય. તેમ જ બાબત માટે
તેમાં કંઈ ખોલાસોએ નથી. વેદોમાં તપાસતાં
પુરુષ સોક્તતું મંત્ર જે ત્રણ વેદોમાં હોતમાં
પણ દુન્યા પેદા થઈ ત્યારથી આ બાજુ
જાતિઓ વેદોના ઇશ્વર સરજેલી બાંધી છે.

દયાનંદ સરસ્વતીજીએ આ બાબતમાં મધુરી
કેરીશ નીવેલી અને સત્યાર્થ મહાત્માના રરમાં

સવાલના જવાબમાં મજબૂર પુરૂષ સૌકત અને
મનુસ્મૃતિના ૧૦મા અધ્યાયના ૬૫મા શ્લોકના
અર્થમાં પોતાની મજબૂતી આવે તેવા ફરજી
ને જાળવે લોકોને ખોટા માર્ગે દોરવાવાળું
તે કીધેલું, પણ સનાતની પડિત, બુદ્ધિમાન-
શુભાચારવાળા અને જનસાધુ પડિત
આત્મારામજી ગુજરાતવાસીઓએ તેનું એવું
તો ખંડન કીધું કે નહીં તે વાત પડિત તુલ-
સીરામ, જમદગ્નપ્રસાદ વિગેરે આચાર્ય પડિતોએ
માન્ય રાખી અને નહીં સનાતનધર્મીઓએ.
(બુદ્ધિ દયાનંદ તિમિર જારકર વિગેરે સત્યા-
ચાર્યના ખંડનો.)
કોઈ ધણો મથશે તો માત્ર એટલું કરી
શકશે કે શુદ્ધિ કીધેલાઓને એવા વચ્ચું કે
જનિમાં દાખલ કરશે કે જે જાતિ મનુસ્મૃતિ
વિગેરેમાં સૌથી નીચ અને હલકી છે. હવે
તપાસવાનું એ છે કે મનુજીએ સૌથી હલકી
જાત ચારે જાતિઓમાં કઈ ગણી છે, અને તેને
માટે કયા કામો મુકરર કીધાં છે, અને જે તે
જાતિવાળો માથુસ હિંદુ થઈને કે રહીને, મનુજી-
એ દુનીયા પેદા થઈ ત્યારથી દરેક જાતિને
માટે જે કામ મુકરર કીધાં છે તે છોડી
ખીજાં કામો કરવા તૈયાર થાય તો હિંદુરાજ્યે
અથવા ખીજા શબ્દમાં કહીએ તો સ્વરાજના
આગેવાનોએ તેને તેમ કરતાં શી સજા આપવા
નું લખ્યું છે. મનુજીએ પોતાના મનુસાસને કે
મનુસ્મૃતિના ૧૦મા અધ્યાય (બાબ)માં વચ્ચું-
વ્યવસ્થા અથવા દરેક જાતિ કેવી રીતે પેદા
થાય છે, અને તેનાં શા સ્થાનો છે, અને
તેઓએ કયાં કયાં કામો કરવાં, અને શું શું
ખાવું અને કયાં કયાં રહેવું તેની આજ્ઞાઓ
ફરમાવેલી છે. સનાતન ધર્મીઓ અને આચાર્ય-
સમ્રાજ્યોને તે પ્રમાણે ચાલવું ફરજ છે. કાર-
ણકે બનેલા ધર્મ આગેવાનો એ વાતને માન-
નારા છે. (બુદ્ધિ સત્યાચાર્ય પ્રકાશના સાતમા
અધ્યાયના છેલ્લા પેરમાર). હવે તે શ્લોકો
મનુકેને અહીં લખ્યું છે.

“આયોગવ, ક્ષત્રા, ચતુર્જાત એ જ
માથુસ જાતિમાં પ્રતીલોભ
જે જોડાને જનોઈ પહેરવાની ચલક છે
ત્રણ નીચ જાતિઓથી પેદા થયેલા ?
તેથી એ (ત્રણ જાતિઓ) શુદ્ધ (જ
જાતિ) કરતાં વધારે નીચ
૧૬). એથી સાદું જણાયે છે.
ધર્મમાં સૌથી નીચ જાતિ શુદ્ધને
પણ મજબૂર ત્રણ જાતિઓને જ
હિંદુઓમાં પેદા થયેલી છે જ.
કરતાં નીચ ગણી છે અને તેઓને જન-
નથી. “આયોગવ (જાતિ)એ (ક્રમેશ)
કાપવાનો કે ચીરવાનો ધંધો કરવો (શ્લોક ૧૭)
ક્ષત્રા (જાતિ)એ દરોમાં રહેનારા જ
(ઉદરોવિગેરે) મારવાનો અને તેઓને બ-
ધધો કરવો (શ્લોક ૪૬). ચતુર્જાત (જ
કુનરાં ગણેલાં પાળવાનો ધંધો કરવો.
હિંદુઓના મદદાંઓનાં લગ્ન, તે પણ
પહેરવાં, ભાંગેલાં વાસણોમાં ખાવું, (જ
આખું વાસણ વાપરવું નહીં), લોદાનાં
પહેરવાં (સાના ચાંદી કે બીજા કોઈ
નહીં, તેઓએ એક ટેકાણે થઈ બાંધી
હાથ કરી રહેવું નહીં પણ) હાથે
રજળતા ધરવું. (શ્લોક ૫૨).”

અચારમા અધ્યાયના ૨૩૫મા
છે કે શુદ્ધનો તપ (ખ્યાલત સાધેનો મો
એજ છે કે તે બાકીની ત્રણ જાતિઓ
વૈશ્ય અને ક્ષત્રિયની સેવા કરતો
૧૮મા અધ્યાયના ૧૨૪મા શ્લોક
તેઓની નોકરીનાં બદલો આપવાને
તે બદલામાં શું અપાય તે વિષય
તાના ખાંધામાંથી બાકી રહેલું
લગ્ન, અનાજને કાટકળાં ચા-
માં જે કચરો રહી જાય છે
વાસણ ફેસણ દેવાં જોઈએ.”
હવે એ લોકોએ કયાં જ

માનવજાતના જીવનમાં નથી એવું કહેવાય છે. તેને જોઈને કહેવાય છે કે તેઓ મારે જાતિઓના પાત્રો નહીં કરે પણ મારે જાતિઓને પાત્રો આપે. મિત્રારવા પાત્ર ગણે. પાત્રોની સ્થિતિમાં એવાં (શ્લોક ૪૬). ત્યારે નીચ જાતિને માટે દેરેલા પાત્રો સાચા પ્રમાણે નવા હિંદુઓને માટે સ્થિતિ કરવાનો નિષ્કારવા લાગ્યું પણ કોઈ પાત્રો બાકી રહેતો નથી કે જે વડે તેઓ પોતાનું સ્થિતિ મલાવી શકે અલગત જનમવશની પેઠે જન્મોમાં રહી બાકી પાત્રો કે કંઈમૂળ ખાય તો જુદી વાત છે. અનુસ્થિતિ અખ્યા ૧૧ના ૧૩મા શ્લોકમાં છે કે જો કોઈ હિંદુ, શુદ્રને મારી નાખે તો તેનો પ્રાપ્તિ (કહેરો) કે જેના કરવાની કાવેસો ગુનેહો માફ થઈ જાય છે) એ છે કે મારાત્ર એકાદ નોખિયાને, દેહકાને અથવા કૃતરા વિગેરેનો મારી નાંખે. જ્યારે કુદો ગેરેલે વાળી, મે.ચી, હુકાર, સુધાર વિગેરે હિંદુઓ કે જેઓ અસલ માર જાતિમાંના એક જાતિ છે તેઓ એવા નજીવા જનાવરો સમાવે જન્યુ થો નવા હિંદુઓ, જનાવર કરવાંએ હલકા ગણવાના જેવાંએ. અસલ સ્થિતિનવધર્મીઓ, આર્યસમાજ નીકળી લે પહેલાં એજ અસમાજોને કીધે કોઈને પોતાના ધર્મમાં દાખલ નહીં કરતા હતા. કારણ કે તેઓ પોતાના ધર્મના કુક્રમેના અર્થમાં મનમાં આવે તેવા દેરકાર કર્યા વગર હજારો વર્ષ પહેલાં અધિઓ, મુનિઓ અને પદ્ધિઓ વેદ સાંભળના જે જે મંત્ર અને જે જે શ્લોકોને જે જે અર્થ માન્ય રાખ્યા છે તે અર્થો અનુસાર ચાલતા હતા, અને એજ કારણ છે કે તેઓએ અકબર જેવા મહાન બાદશાહને દેવતાત્રે અવતાર માન્યા છતાં અને દારાશિકોહ જેવા શાહજહાન મહાશાહના મહાન શાહજહાનને એક મહાન હિંદુ મંત્રિ ગણ્યા છતાં હિંદુ ધર્મમાં દાખલ કર્યા નહિ. (જુઓ

માનવજાતના જીવનમાં નથી એવું કહેવાય છે. તેને જોઈને કહેવાય છે કે તેઓ મારે જાતિઓના પાત્રો નહીં કરે પણ મારે જાતિઓને પાત્રો આપે. મિત્રારવા પાત્ર ગણે. પાત્રોની સ્થિતિમાં એવાં (શ્લોક ૪૬). ત્યારે નીચ જાતિને માટે દેરેલા પાત્રો સાચા પ્રમાણે નવા હિંદુઓને માટે સ્થિતિ કરવાનો નિષ્કારવા લાગ્યું પણ કોઈ પાત્રો બાકી રહેતો નથી કે જે વડે તેઓ પોતાનું સ્થિતિ મલાવી શકે અલગત જનમવશની પેઠે જન્મોમાં રહી બાકી પાત્રો કે કંઈમૂળ ખાય તો જુદી વાત છે. અનુસ્થિતિ અખ્યા ૧૧ના ૧૩મા શ્લોકમાં છે કે જો કોઈ હિંદુ, શુદ્રને મારી નાખે તો તેનો પ્રાપ્તિ (કહેરો) કે જેના કરવાની કાવેસો ગુનેહો માફ થઈ જાય છે) એ છે કે મારાત્ર એકાદ નોખિયાને, દેહકાને અથવા કૃતરા વિગેરેનો મારી નાંખે. જ્યારે કુદો ગેરેલે વાળી, મે.ચી, હુકાર, સુધાર વિગેરે હિંદુઓ કે જેઓ અસલ માર જાતિમાંના એક જાતિ છે તેઓ એવા નજીવા જનાવરો સમાવે જન્યુ થો નવા હિંદુઓ, જનાવર કરવાંએ હલકા ગણવાના જેવાંએ. અસલ સ્થિતિનવધર્મીઓ, આર્યસમાજ નીકળી લે પહેલાં એજ અસમાજોને કીધે કોઈને પોતાના ધર્મમાં દાખલ નહીં કરતા હતા. કારણ કે તેઓ પોતાના ધર્મના કુક્રમેના અર્થમાં મનમાં આવે તેવા દેરકાર કર્યા વગર હજારો વર્ષ પહેલાં અધિઓ, મુનિઓ અને પદ્ધિઓ વેદ સાંભળના જે જે મંત્ર અને જે જે શ્લોકોને જે જે અર્થ માન્ય રાખ્યા છે તે અર્થો અનુસાર ચાલતા હતા, અને એજ કારણ છે કે તેઓએ અકબર જેવા મહાન બાદશાહને દેવતાત્રે અવતાર માન્યા છતાં અને દારાશિકોહ જેવા શાહજહાન મહાશાહના મહાન શાહજહાનને એક મહાન હિંદુ મંત્રિ ગણ્યા છતાં હિંદુ ધર્મમાં દાખલ કર્યા નહિ. (જુઓ

મજબૂર અખ્યાપરથી દરેક તે માણસ કે પોતાનો ધર્મ જોડી હિંદુ કે આર્યસમાજ અજાણ હોય તેને પોતાના તથા પોતાની પાલિકા માટે ખૂબ વિચાર કરી એવો કે જો અર્થ હિંદુ અકરતી સભ્ય કે ધર્મ તો તેઓની થી દક્ષા થવાની. મજબૂર કાલદાઓ તો તે જાતિને જીવ્ય શુદ્ર અને નીચ શુદ્ર હોય પણ અસમાજોને માટે તો સાચામાં વાસો કંઈએ વધુલો નથી. પોતે જે માન, પોતે પોતાનો, સાચો ધર્મો છોડવાની સમજમાં અસમાજ,

૧ કલ્પા સોહ સોભતી શુદ્ધ ઠાવેલા
પોષણના વજાણનાં તેઓને પાણી
દેવું પામું

અનુભવ મોહમાં
૧ સ્વેલી "મોહ"માં આલમગીર
ક નંબર પાનું ૩૨-૩૭.

જો પછી અનુભવી લખે છે કે થોડા વખત
ઉપર મેસોપોટમીઆમાં હિંદુ નિપાત્રોએ,
અંગ્રેજો તરફથી લકવા ગયા હતા તેઓ ત્યાંની
મુસલમાન સ્ત્રીઓને મરણ્યા. એને માટે અનુ-
ભવીએ કોષ પ્રતિદાસ કે ગવર્નર મનુ પ્રમાણ
આપ્યું નથી. ત્યારે એવી ચપ મતાવ કેમ
કરીને! વળી એ માટે જ્યાંની હિન્દુ ધર્મના
કોષ માનીતા પુસ્તકથી આધાર નહીં લેવાય
ત્યાં સુધી માત્ર સિંધાઈઓના કામોને 'ખર્ચ'
કામ કેમ કરીને ગણાય! અનુભવીનો એવો
કેવો ભેપાયા ધર્મ છે કે જેમાં સિંધાઈઓનું
કામ પણ ધર્મ ક્રમમાં ગણાય છે. પછી
અનુભવી દાવો કરે છે કે શુદ્ધ આત્મની રક્ષા-
ના પછી સંખ્યાબંધ મુસલમાનો હિંદુ બન્યા
છે. જો સંખ્યાબંધ મુસલમાનો હતા? તેમ
કેની મલકાતા ગળપુનો અલગ આગાખાની
અંત્યજો? જે પિયારા નહીં હિંદુ ધર્મથી વાંદે
છે અને નહિ મુસલમાની ધર્મના ગળપુદાર છે.
વળી એમ છતાં મલકાનાઓની જો ને હાલત
છે તે આગા તરફથી શુદ્ધ સજાઓની પુત્રી
અનુભવીને નોંધએ કે વાંદે થાય. અને તે
એજ છે કે શુદ્ધ સભા અને તેના ધર્મની
પોષણતા સાંભળતાંજ અને અનુભવ થતાંજ
સંખ્યાબંધ પાછા મુસલમાની ધર્મને સ્વીકાર-
તા બન્ય છે. રજા આગાખાની અંત્યજો
હેને માટે ધના છવા અને એચર લાલા
તરફથી જુલાઈ ૧૯૨૩ના માસમાં છપાઈ
બ્રગટ થયલા હેડબીલો અને તા. ૧૬-૭-૨૩
ના પ્રજાસિંચમાં કુચર સ્ત્રીવા તરફથી છપા-
યેલો આર્ટિકલ જેવા બસ છે કે તેઓને શુદ્ધ

પછી અનુભવી બ્રિટિશ ગવર્મેન્ટ પ
કેવી રીતે હુમલો કરે છે કે બ્રિટિશ
મલખારમાં મોપલાઓને પુત્રી
બળથી સેકરો હિંદુઓને મુજબ
અને હિંદુઓ પર અનુભવી
એને, જગ્યા ગવર્મેન્ટ તરફથી
તમને આપેલા જોશએ પણ એ
અન્યથાનો તપાસવા ગયલા અગા
કનીશના નાકરો ૧૯૨૨માં છપાયેલો.
નરપુર લોકપત્રનો જગ્યા, અનુભવ
આપે છે ન વાંચેલો. મલખારમાં
માલેક નાકરો કરીને હિંદુઓ છે અ
તરે એ નરપુર મોપલાઓ છે. એ
લખા જુતા વગ્યાની નાચન હુસમનાઈ
વાને છે (પાનું ૨૮) ગવર્મેન્ટ અને
જગ્યા મલખાર નાકરો તેમને
માલેક હિંદુઓને પણ પોતાની જુન
નહીને લીધે મોપલાઓને ઇજા દેવાસ
પડે ત્યાં હિંદુ મુસ્લિમ એકતા પ
હાની નહીં મોપલા ફરિયા એને પિ
તાંત્રીઓની પણ ગેર નહીં હાની. (૫
અલગો મલખારો અને હુસમનાઈ મા
નના માલિકો સાથે મધુ, ખીજા હિંદુ
કંઈપણ થયું નહીં ગઈકે ત્યાંના પિ
ટોળે ટોળાં મોપલાઓના પક્ષપર ન
મોપલાઓની પુરપુરી મદદ કરી તે
ભાગ લીધેમો. તે એટલે સુધી કે
મદદો મેળવવામાં પણ તેઓ
ભાગિઆ રહ્યા. મોપલાઓનો શુર
નના માલેકોના ટોળાજ સ
ખીજા હિંદુઓ સાથે તેમને
દોસ્તીના સંબંધ કાયમ રા
કે) મોપલાઓએ ફેટલાકે

જોખમીની મુશ્કેલી (પાનું ૩૨.

પ્રકારમાં દિલ્લીના ફરીદિયા

રિપોર્ટ) એ પછી અનુભવી

દુઓએ, પણ સહન કર્યું છે અને
પણ તેમ કરશે, પણ વીર બનીને.”

રાએ શક નથી. દયાનંદ સરસ્વ-

ર્થ પ્રકાશમાં, પડિત લેખરામ-

દાનંદએ કુલ્લીયાતે આચાર્ય

અને અનુભવીએ પોતાની આ

દુએ; માટે બાકીનું શું રાખ્યું?

તે કેવા વીર બન્યા તે નવાઈ જેવું

તેઓએ ખીજા દિલ્હીએ તે નામદ,

હીજા કહ્યા; પણ પોતે આ છુલેટી-

પોતાનું નામ પણ જાહેરમાં લાવવાને

પને નામને ઠેકાણે “લી. એક અનુ-

એટલું જ માત્ર લખ્યું. કન્ય છે તેની

ને! પછી અનુભવી લખે છે ખિસ્તિઓ,

તે વિગેરેને દિલ્હી થવું ગમે છે અને

રફ આવતા જાય છે. પ્રમાણ વગરની

તો ગપવાના બાઈ ગપોડા ગણાય છે.

તમ તમ (કુદર, શિક્ષ, ...

ત્યવાના) અધકારનો નાશ થવા મા-

પ્રમાણે આ જ્ઞાનયુગના જમાનામાં

(ધર્મે, પથો. સમાજો ઉપરથી (સત્ય ...

અને સત્યને કયુલ રાખનાર ફરક) માણસનું

પ્રમાણ કહો કે અહીં ઉઠી જાય અને તે (સ્વામી

પ્રકાશનંદ જેવો) સત્ય (ને કયુલ કરી ઇસલા-

મને સ્વીકારનાર અને જીજ્ઞાસુને માટે) પ્રેમી

(બની તેઓને ઇસલામ તરફ ખોલાવનાર)

અને તે નેમાં “અણસમજી મુશ્કેલીએ શેર

બકાર કરી મુકશે છે” અથવા “દિલ્હીસ્તાનમાં

ઇસલામ, ભયથી મોહત્તર કે લોભથી દિલ્હી-

ઓમાં ફેલાયો.” વિગેરે અશ્વટિત બોલવા જેવું

કંઈએ નથી. વસ્તુલાભો અહીં મનિરામઅલ

કુદા. અલ્લહાદે બિસ્લાદે રખિલ આલમીન. વ

સલ લક્તાહો અલનખી.

“ તાલકંતુલ હિંદ ” નામનું પુસ્તક એ કે હિંદુસ્થાનમાં ઉદ્દેશ્યામાં બાકીના
 ન પસંદગી તેનો તાલકમાં ગુજરાતી ભાષામાં ૪૪ ૫૦૦ રવલી રોપલ આપે
 પૃષ્ઠમાં લખાયો છે. એમાં કરતાએ માત્ર હિંદુ ધર્મ તથા હસ્તાંગી ધર્મનો સુકાવ્યો
 હતો પણ બાકીના કરનારે તોટમાં ખીસ્તી ધર્મનો તથા આય સમાજવાળાઓનો
 ખસો કરી બેતાવ્યો છે એમાં માત્ર સુકાવ્યોએ છે એમ નહિ પણ સુસંસ્થાની લખ
 કેમ માનવો, તથા ખીસ્તાઓને કેમ માનવા, પેગમ્બરોને કેમ માનવા, કોતા
 માનવી, ઇત્ય તથા પાંચે બીનાએ હસ્તામતું પણ વર્ણન છે. હંકાણથી નીકાલ, વલાક,
 હલાલ, સલામ, પારકા, ધર્મવાળાને તેનારે કરવું વગેરે પણ છે. પાકીઓનાં ચોખાંત્યા
 પ્રસ્તાવનામાં ચંદ્ર ઉપર જે તેઓએ ઘુળ ઉડાવી છે. તેનો ઉત્તર આપી તે ઘુળ તેઓના મ્હો પર
 છે. અને લગભગ બધી શંકાઓનો જવાબ એમાં છે. હાખલા તરીકે કુસ્માનની ફસાલ
 શંકા, તે બેખલાથી લેવાયલું, કુરાનમાં આત્માને લાયક કંઈ નથી, તેમાં જનતામાં ખાતર
 લખેલું છે. ચંદ્ર હાટવાના ચમત્કાર ઉપર શંકા, જેહાદ ઉપર શંકા, એકથી વધુ સ્ત્રીઓ
 નીકાલ કરવા ઉપર શંકા, તલાકપર શંકા, દત્તપુત્ર જેદે (રફ) પોતાની સ્ત્રીને સુધા દીધી
 હજરત મોહમ્મદ (સલ) સાહેબે તેણીની સાથે નીકાલ કરવા તે ઉપર શંકા, હદીસોપર
 શંકા, મેરાજ ઉપર શંકા, નમાઝ પર શંકા, રોજા પર શંકા, જકાત પર શંકા વગેરે.
 સ્ત્રીઓનાં પુસ્તકોથી હજરત મોહમ્મદ સાહેબના બચિત્ત તદ પશુની સામેલી ઇત્ય. એની
 આજ્ઞાની તદન પછી જવાથી બીજી આજ્ઞાની છપાવી છે જેમાં આપીએનું ખંડન પણ
 વધાર્યું છે. બીજી આજ્ઞાનીની પ્રસ્તાવના ખાસ વેદના ખંડનમાં જોવા લાયક છે. કીમ
 ૩ પોષ્ટ વગર.

સત્યાર્થ પ્રકાશનું ખંડન કી. રા. ૧૧ અને અગ્રેજી કી. રા. ૧૧ એમાં
 એનો રફ છે. ઘણું ખર્ચ તેઓના માનેલા પુસ્તકોથી અને ખાસ દયાનંદના પુસ્તકોથી
 દીઝોલું ખંડન છે. એને પ્રકૃત થયાને ૭ વર્ષ થયાં હજુ કોઈએ જવાબ આપ્યો નથી
 એબલ પરિક્ષા કી. આ. ૨ એમાં ૧૦૦ હાખલાથી બેખલામાં ફેરફાર થવાની સાથે
 કુસ્માનમાં પરીવર્તનનું પરાવર્તન આય સમાજઓએ કુર્માનમાં ફેરફાર
 મુદ્દ શંકાઓ પ્રગટ કરેલી તેનો જોવા લાયક જોલાસો દેખાડી વેદોમાં બખલા ફેરફાર,
 જૂનીલાખ નથી. વિગેરે અન્યથા જેવી વાતો સિદ્ધ કીધી છે. કિં. માત્ર પોસ્ટેજ
 ગુજરાતી ઇસ્ટોરલ હક કિં. રા. ૩)

ઇંગ્રેજ ઇસ્ટોરલ હક-કીમત માત્ર પોસ્ટ ખર્ચો હોય તથા આકી
 મકરસકને ચેતવણી ઇંગ્રેજમાં કીમત આના :

[illegible]

આમને બાદમાં આનંદ બસવાનને મળે છે. આમને બાદમાં આનંદ બસવાનને મળે છે.

19. युगशायी, हिंदू धर्म की विनाश करने वाला अंधविश्वास है।

2019年12月

मेनेजर-कुतुबुल्लानः साहिबीयह

[illegible]

